

Trócsányiék az állam ellen pereskedtek

Horváth Csaba László

Több kártérítési perben is a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda képviselte a 4-es metró alagútépítő kivitelezőjét az állami tulajdonú BKV Zrt.-vel szemben – tudta meg lapunk. Értesüléseink szerint a francia–német–osztrák és magyar cégek alkotta Bamco konzorcium jogi képviseletét legalább öt választott bírósági eljárásban látta el az igazságügyi miniszter résztulajdonában álló ügyvédi iroda.

Információink szerint ráadásul a nyilvánosság kizárásával zajló ügyek többségében 2014 második felében, illetve 2015-ben nyújtotta be kereseteit az alagútépítő konzorcium, vagyis Trócsányi 2014. június 10-i miniszteri beiktatását követően. Ez pedig azért érdekes, mert miközben az állam képviseletében miniszteri posztra lépett Trócsányi László, irodája az állammal szemben kezdett pereskedni, ami fölöttébb furcsa, tudathasadásos helyzetet teremtett. Mindezek fényében figyelemre méltó, hogy a múlt hónapban Varga Mihály nemzetgazdasági és Trócsányi László igazságügyi miniszter a 4-es metró beruházásával kapcsolatban feltárt korrupcióról és szabálytalanságokról tárgyalt Giovanni Kesslerrel, a Csalás Elleni Európai Hivatal (OLAF) főigazgatójával. A két tárca közleményben hangsúlyozta, az OLAF munkájának hatékonyságát támasztja alá a 4-es metróról készült jelentés is, amely „minden idők legnagyobb korrupciós botrányára hívta fel a magyar hatóságok figyelmét”.

Utóbbi kijelentés pikantériája, hogy az OLAF-jelentés kitér a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda által képviselt Bamco konzorciumra is. Az uniós szervezet megállapításai közt szerepel például, hogy a kivitelező által az alagútfúrásra megadott határidők és tervezett költségek kifejezetten eltúlzottak voltak. Mint írták, az alagútfúrás 126 hétnyi késedelmet szenvedett, s ebből csupán 35 hét, vagyis nagyjából 9 hónap késés volt a beruházó BKV Zrt. hibája, a többi pedig a Bamco konzorciumé.

Az OLAF-jelentés kapcsán egyébként Tarlós István főpolgármester nemrég azt mondta, hogy alapjaiban elhibázott beruházás volt a 4-es metróé, szerződéseik rosszak, kedvezőtlenek, hibásak és a városra nézve kifejezetten károsak voltak. A hivatal a több mint 400 milliárd forintos beruházásnál csaknem 167 milliárdos szabálytalan felhasználást tárt fel, amelyből akár 59 milliárdot is visszakövetelhet Brüsszel.

Az 1991-ben alapított Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda a második és harmadik Orbán-kormány alatt számtalan állami megbízást kapott, mások mellett a Magyar Nemzeti Banktól, a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumtól és a Miniszterelnökségtől is. Az azonban most derült ki, hogy az igazságügy-miniszter irodája a magyar állammal szemben is képviselt egy megbízót. A tárcavezető korábban az állami megbízások esetén azzal védekezett, hogy ügyvédi praxisát szünetelteti, és osztalékot sem kap a megbízások után.

Ugyanakkor nem elhanyagolható tény, hogy az állami megbízások növelik az iroda értékét. Ráadásul a megrendelőket az is az iroda felé hajthatja, hogy az egyik tulajdonos miniszteri rangban van. De egyáltalán nem mellékes az sem, hogy a főbb tulajdonosok közt megtalálható – a

névadók mellett – Bogdán Tibor is, aki Trócsányi jobbkezeként miniszteri főtanácsadó az Igazságügyi Minisztériumban, s aki a kormányüléseken is részt szokott venni. Tehát az irodának lehetősége van minden szükséges információt megszerezni.

A Fideszt korábban egyáltalán nem zavarta, hogy a miniszter irodája jelentős állami megrendelésekhez jutott. Sőt, a Miniszterelnökséget vezető miniszter úgy fogalmazott a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Irodáról, hogy „a legjobbakkal szeretnek dolgozni”. Vélhetően azonban annak már Lázár János sem örül, hogy a „legjobbak” a magyar állam ellen léptek fel. Tegnap az ügyben egyébként megkerestük az Igazságügyi Minisztériumot kérdéseinkkel. Többek közt arról érdeklődtünk Trócsányi Lászlónál, hogy az államot mekkora kártérítések megfizetésére kötelezték ügyvédi irodájának szakértelme nyomán. Továbbá azt is megkérdeztük, nem érzi-e aggályosnak, hogy – miniszterként, állami vezetőként – a tulajdonában álló ügyvédi iroda az állammal szemben képviseljen egy konzorciumot. A minisztérium nem tagadta a megbízások tényét, ám kérdéseinkre nem válaszoltak. Mindössze annyit közöltek: mint az közismert, Trócsányi László igazságügy-miniszter több mint tíz éve szünetelteti ügyvédi tevékenységét. Ennek megfelelően kérdéseinkre nem áll módjukban válaszolni.

Nem mellékes, hogy bár a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő választott bíróságon zajló Bamco-perek nem voltak nyilvánosak, korábban a Lázár János vezette tárca is eltitkolta volna a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda egyik megbízását. Kiderült azonban, vélhetően nem tehetette volna. A Miniszterelnökség 2013-ban titkosította 30 évre a Seuso-kincsek visszaszerzésének egyes részleteit. Ám miután a Magyar Nemzet pert indított a Miniszterelnökség ellen, Lázár János váratlanul felülvizsgálta és megszüntette saját minősítését.

Így derült fény arra, hogy a IV. században készült dísztárgyegyüttes visszavásárlásáról szóló tárgyalásokat is az igazságügy-miniszter ügyvédi irodája bonyolíthatta le. A Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda 43 millió forintot kapott az államtól a munkára. A Miniszterelnökség egyébként arra hivatkozva tagadta meg az információk kiadását, hogy a kormány szerint jelentősen rontaná saját tárgyalási helyzetét, ha akár a legkisebb részletéről is tájékoztatnák a nyilvánosságot. Felmerül ugyanakkor a kérdés: vajon mennyiben ronthatta az állam esélyeit, hogy egy állami vezető ügyvédi irodája az állammal szemben lépett fel a bíróság előtt?

Ennek a cikknek a nyomtatott változata a Magyar Nemzetben jelent meg. A megjelenés időpontja: 2017.03.24.